

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek (...) w L. XIII Wydział Cywilny z siedzibą w L. **w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSO Michał Kuczkowski

Protokolant: sekr.sąd. Magdalena Mądry

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 r. w L.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko L. M. i Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanych na rzecz powódki kwotę 143.000 zł (sto czterdzieści trzy tysiące złotych) z odsetkami w stosunku do:

a) pozwanego L. M. ustawowymi od dnia 14 sierpnia 2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

b) pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. ustawowymi od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowym odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty

z tym zastrzeżeniem, iż spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie.

2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

3. Kosztami procesu obciąża strony stosunkowo, a mianowicie powódkę w 44%, a pozwanych w 56% i z tego tytułu:

a) zasądza od pozwanych na rzecz powódki kwotę 6.492 zł z tym zastrzeżeniem, iż spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie.

b) nakazuje ściągnąć od powódki z przysądzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu:

- kwotę 3850 zł tytułem brakującej części opłaty,

- kwotę 2040,97 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłych,

c) nakazuje ściągnąć od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu:

- kwotę 4.900 zł tytułem brakującej części opłaty,

d) - kwotę 2597,61 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłych,

z tym zastrzeżeniem, iż spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie.

SSO Michał Kuczkowski

Sygn. akt XIII C 573/14/3

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 5 czerwca 2014 r. powódka T. S. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych L. M. i Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki kwoty 255.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 1998 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot solidarnie od pozwanych poniesionych kosztów postępowania.

Pozwany L. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości na koszt powódki.

Pozwane Towarzystwo (...) S.A. wniosło w całości o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 9 listopada 1995 r. w sprawie o sygn. I Ns (...)Sąd Rejonowy w R. stwierdził, że spadek po zmarłym S. K. na podstawie testamentu nabył w całości jego syn H. K. (1). S. K. wydziedziczył swoje pozostałe dzieci – powódkę i jej brata M. K., a jako przyczynę wydziedziczenia wskazał wcześniejsze przysporzenia majątkowe. Spadkobiercami ustawowymi po S. K. byli powódka oraz jej bracia H. K. (1) i M. K.. Powódka i M. K. w chwili śmierci S. K. byli osobami trwale niezdolnymi do pracy. Powódka odziedziczyła w całości na podstawie testamentu spadek po swoim bracie M. K. zmarłym w dniu 3 marca 2001 r.

Dowód: bezsporne - oświadczenie stron złożone na rozprawie w dniu 21.09.2015 r.

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 1991 r. w sprawie o sygn. I Ns (...)Sąd Rejonowy w R. stwierdził, że S. K. nabył spadek po swojej zmarłej żonie H. K. (2) w 3/4 częściach – 2/3 części nabył na podstawie testamentu, a 1/12 na podstawie ustawy.

Powódka pozwem złożonym w dniu 1 czerwca 1998 r. w Sądzie Wojewódzkim w L. wraz z bratem M. K. domagała się zasądzenia od H. K. (1) zachowku po zmarłym ojcu S. K. w wysokości po 125.800 zł, tj. łącznie 251.600 zł. Jako skład spadku po zmarłym w pozwie zostały wskazane udziały w nieruchomościach: nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) oraz zabudowanej nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). W tym postępowaniu powódka początkowo była reprezentowana przez adwokata R. K.. W odpowiedzi na pozew w sprawie o zachówek pozwany wniósł o oddalenie powództwa i jednocześnie złożył wniosek o zawieszenie postępowania w związku z innymi toczącymi się wówczas postępowaniami, których wynik miał znaczenie dla sprawy. Postępowanie zostało wówczas zawieszone i zostało podjęte w 2005 r. Na rozprawie w dniu 11 stycznia 2006 r. strony zgodnie wniosły o dalsze zawieszenie postępowania z uwagi na toczące się równoległe postępowanie o dział spadku po zmarłej przed spadkodawcą S. K. – jego żonie H. K. (2). Na tym etapie postępowania powódka była reprezentowana przez pozwanego adwokata L. M.. Pismem z dnia 6 stycznia 2009 r. pozwany L. M. został zawiadomiony przez Sąd o terminie rozprawy oraz został wezwany do sprecyzowania w terminie 14 dni stanowiska zawartego w pozwie poprzez podanie wszystkich składników majątku spadkowego, podanie ich wartości, złożenie ewentualnych wniosków dowodowych pod rygorem utraty możliwości ich powoływania w dalszym toku postępowania. Tego wezwania pozwany L. M. nie wykonał. Na rozprawie w dniu 2 marca 2009 r. pozwany L. M. reprezentujący powódkę wniósł jak w pozwie i nie złożył żadnych dodatkowych wniosków dowodowych. W sprawie o zachówek pozwany H. K. (1) uznał powództwo co do zasady, ale zakwestionował wysokość roszczenia dochodzonego przez powódkę i uznał je do kwoty 5.000 zł w zakresie wartości nieruchomości położonej w R.. W wyroku z dnia 13 lipca 2009 r. Sąd zasądził od pozwanego H. K. (1) na rzecz powódki kwotę 5.000 zł tj. do wysokości uznanego przez pozwanego roszczenia. Motywem takiego rozstrzygnięcia

był brak wniosków dowodowych ze strony powodowej zmierzających do wykazania wysokości żądania. Sąd ustalił, że w skład masy spadkowej wchodzi 3/4 udziału w prawie własności nieruchomości położonej w R., której wartość nie została udowodniona. Sąd w rozpoznawanej sprawie wskazał, że powódka nie udowodniła wysokości roszczenia, co było związane z nieprzedłożeniem żadnych dokumentów i nie złożeniem przez pełnomocnika żadnych wniosków dowodowych, mimo zakreślenia ku temu 14-dniowego terminu. W szczególności nie został złożony przez pozwanego L. M. wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, który wyceniłby niesporny składnik majątku spadkowego tj. nieruchomość położoną w R.. Ponadto Sąd Okręgowy w P. ustalił, że powódka nie udowodniła, by w skład majątku spadkowego po zmarłym ojcu wchodził udział w wysokości 1/2 w nieruchomości położonej w P., albowiem powódka przedłożyła jedynie kserokopię odpisu księgi wieczystej tej nieruchomości z której wynikało, że właścicielem tej nieruchomości jest S. J.. Powyższy wyrok został zaskarżony w części oddalającej powództwo o zapłatę kwoty 143.000 zł, a apelacja została sporządzona przez pozwanego L. M.. Sąd Apelacyjny w P. oddalając apelację podzielił motywy rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w P. wskazując, że strona powodowa wykazała się bierną postawą i błędnie nie złożyła wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, który wycenił by wartość nieruchomości położonej w R.. Ponadto Sąd Apelacyjny w Poznaniu miał na uwadze, że postępowanie z wniosku powódki o zasiedzenie nieruchomości położonej w P. nie toczyło się, albowiem doszło do prawomocnego zwrotu wniosku o wszczęcie sprawy w tym przedmiocie.

W postępowaniu o zachówek toczącym się przed Sądem Okręgowym – Ośrodek (...) w L. w sprawie o sygn. XIII C (...) do masy spadkowej została zaliczona nieruchomość położona w R. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w R. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Jest to dwukondygnacyjny budynek mieszkalno – usługowy o łącznej powierzchni 234,13 m⁽²⁾, w tym powierzchnia użytkowa części usługowej wynosi 122,47 m⁽²⁾, a część użytkowa części mieszkalnej wynosi 111,66 m⁽²⁾.

Wartość rynkowa nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) według jej stanu na dzień 22 lutego 1995 r. i poziomu cen z dnia 29 grudnia 2009 r. została wyceniona przez biegłego sądowego P. T. na kwotę 257.200,00 zł. Strona powodowa, kwestionując wycenę dokonaną przez biegłego sądowego, przedłożyła prywatny operat szacunkowy, w którym w oparciu o te same parametry i przy uwzględnieniu tych samych porównywanych nieruchomości, określono wartość nieruchomości na kwotę 389.900,00 zł. W związku z powyższym, na wniosek strony powodowej został przeprowadzony kolejny dowód z opinii biegłego sądowego. Biegły sądowy J. K. wycenił wartość rynkową nieruchomości według jej stanu na dzień 22 lutego 1995 r. i poziomu cen z dnia 29 grudnia 2009 r. na kwotę 444.538,00 zł.

Przed tutejszym Sadem w sprawie XIII C (...) toczyła się sprawa ze skargi powódki T. S. o wznowienie postępowania w sprawie XIII C (...) o zachówek w zakresie ustalenia, iż w skład spadku wchodził udział w wysokości 1/4 w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...)

W skład masy spadkowej po H. K. (2) wchodził ponadto udział w wysokości 1/4 w nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą KW (...). Nieruchomość ta nie została zaliczona do masy spadkowej w pierwotnym postępowaniu o zachówek z uwagi na to, że dopiero postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy (...) w P. stwierdził, że doszło do nabycia przez zasiedzenie przez H. K. (2) i S. K. z dniem 2 stycznia 1985 r. prawa własności udziału wynoszącego 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). W związku z powyższym, powódka wniosła o wznowienie postępowania o zachówek po zmarłym S. K., a następnie zawarła w dniu 30 czerwca 2017 r. z H. K. (1) umowę przeniesienia na jej rzecz udziału wynoszącego 6/24 części w prawie własności nieruchomości położonej w P., co zgodnie z ustaleniami stron miało wyczerpać wyłącznie roszczenia T. S. z tytułu należnego jej zachowku w zakresie nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

Pozwany L. M. w okresie, w którym był pełnomocnikiem powódki w sprawie przed Sądem Okręgowym – Ośrodek (...) w L. o sygn. XIII C (...) był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

Dowód: - kopia pozwu o zachówek k. 24-28

- Postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po S. K.k. 29
- Odpowiedź pozwanego na pozew w sprawie o zachowek k. 30-33
- Postanowienie o nabyciu spadku po M. K.k. 34
- Zawiadomienie w sprawie o zachowek k. 35
- Protokoły rozpraw w sprawie o zachowek k. 36-40
- Wyrok w sprawie o zachowek z uzasadnieniem k. 41-45
- Apelacja powódki k. 46-48
- Wyrok SA w Poznaniu k. 49-53
- Protokół rozprawy apelacyjnej k. 54
- Zeznania świadka A. S. k. 163
- Zeznania powódki k. 163, k. 629
- Opinia biegłego sądowego P. T. w dziedzinie szacowania nieruchomości z dnia 22.06.2015 r. k. 206-240 i jego zeznania k.297
- oświadczenie stron złożone na rozprawie w dniu 21.09.2015 r. k. 296.
- operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę B. F. k. 619-626
- Wyrok SA wP.z dnia 30.09.2015 r. k. 308
- Opinia biegłego sądowego J. K. w dziedzinie szacowania nieruchomości z dnia 07.07.2017 r. k. 578-600 i jego zeznania k. 629
- Zeznania pozwanego L. M. k. 659
- Wypis aktu notarialnego repertorium A (...)k. 661

Sąd zważył, co następuje:

Wiarygodne były zeznania powódki, pozwanego L. M. oraz świadka A. S., albowiem były spójne, zgodne ze sobą i z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę dokumentom stanowiącym podstawę do ustalenia stanu faktycznego sprawy nie znajdując zastrzeżeń, co do ich wiarygodności. Za przydatny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd uznał dokument prywatny w postaci operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę B. F..

Za przydatną dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał opinię biegłego sądowego J. K. w dziedzinie szacowania nieruchomości z dnia 07.07.2017 r. wraz z ustną opinią wydaną na rozprawie, albowiem opinia ta została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny.

Biegły sądowy J. K. określił stan techniczny budynku na dzień 22 lutego 1995 r. jako średni. Stan techniczny został określony na podstawie akt sprawy i wizji lokalnej, oświadczeń stron, a także na podstawie doświadczenia zawodowego biegłego. Dla ustalenia ceny przedmiotowej nieruchomości na dzień 29 grudnia 2009 r. biegły zastosował metodę korygowania ceny średniej. Transakcje do porównania danych pochodziły z lat 2008-2009. Biegły porównał

kilkanaście transakcji, a w przypadku sprzedaży nieruchomości, których cena wynosiła ponad 3.000 zł za metr kwadratowy, biegły rozmawiał z rzeczoznawcami z R., którzy znali przedmiotową nieruchomość bardzo dobrze. Biegły był informowany, że nieruchomość położona w R. przy ul. (...) jest warta co najmniej 500.000 zł. Biegły dobrał 11 transakcji, które według niego najbardziej nadawały się do weryfikacji i wycenił przedmiotową nieruchomość na kwotę 444.538,00 zł.

Biegły wyjaśnił, że w przypadku nieruchomości szablonowej, jak np nieruchomość w bloku, jest łatwiej ustalić jaka jest wartość budynku. W niniejszym przypadku nieruchomość ma charakter niesablonowy, gdyż mieści w sobie funkcję mieszkalną i usługową. Stąd też pojawiły się rozbieżności w wycenach dokonanych przez biegłych sądowych w niniejszej sprawie, albowiem biegły sądowy P. T. wycenił wartość nieruchomości na kwotę 257.200 zł. Zdaniem Sądu, z uwagi na charakter przedmiotowej nieruchomości –dwukondygnacyjny budynek mieszkalno – usługowy o łącznej powierzchni 234,13 m², kwota wyliczona przez tego biegłego jest zaniżona. Na powyższe wskazywał również przedłożony przez powódkę operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego, który jako dokument prywatny, dał jedynie pogląd na to na jakim poziomie przedmiotowa nieruchomość może zostać wyceniona. Z uwagi na to, że sposób dokonanej wyceny przez biegłego sądowego J. K. był dla Sądu najbardziej miarodajny, Sąd dokonał ustalenia wartości przedmiotowej nieruchomości na podstawie wyliczeń dokonanych przez tego biegłego.

Na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2017 r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego, albowiem przeprowadzenie tego dowodu prowadziłyby jedynie do przedłużenia postępowania. W sprawie zostały wydane dwie opinie biegłych sądowych oraz został dodatkowo sporządzony operat szacunkowy przez rzeczoznawcę majątkowego, który okazał się wiarygodny.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Do przypisania odpowiedzialności dłużnikowi na tej podstawie konieczne jest wykazanie przesłanek w postaci: zdarzenia wywołującego szkodę, szkody oraz adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego.

Odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. wynika z treści art. 822 § 1 k.c. wobec zawarcia pomiędzy pozwanymi umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Zgodnie § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej adwokatów, ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna adwokata za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, podczas wykonywania czynności adwokata, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze.

Jak wynika z okoliczności niniejszej sprawy, nienależytym wykonaniem zobowiązania wynikającego ze stosunku zlecenia łączącego powódkę z pozwanym adwokatem L. M. było niewykonanie przez niego zobowiązania sądu z dnia 6 stycznia 2009 r. w sprawie o zachowek o sygn. XIII C(...) toczącej się z powództwa powódki występującej w tej sprawie. Pozwany adwokat M., mimo stosownego wezwania, nie złożył wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego w celu dokonania wyceny nieruchomości w R. wchodzącej w skład masy spadkowej. Powyższe zaniechanie doprowadziło do nieudowodnienia przez stronę powodową wartości dochodzonego roszczenia. W konsekwencji, powództwo T. S. zostało uwzględnione jedynie w zakresie uznanym przez stronę przeciwną, tj. w kwocie 5.000 zł. Sąd nie miał wątpliwości, iż wykonanie zobowiązania Sądu nałożonego na pozwanego L. M. w sprawie o zachowek, a w szczególności złożenie wniosków dowodowych na okoliczność ustalenia wartości składnika masy spadkowej, mieściło się w pojęciu należytej staranności, której wymaga się od adwokata przy wykonywaniu zobowiązań umownych. Podkreślić należy, że sprawa ta nie miała skomplikowanego charakteru, a złożenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy w celu ustalenia wartości nieruchomości jest standardowym działaniem strony powodowej, w przypadku zakwestionowania wartości nieruchomości przez stronę przeciwną. Pozwany L. M. takim zaniechaniem nienależycie wywiązał się z wykonania

ciążącego na nim zobowiązania wobec powódki z tytułu udzielonego mu pełnomocnictwa w sprawie o zachówek, czym doprowadził do wyrządzenia powódce szkody w postaci równowartości różnicy między kwotą, którą zasądziły na jej rzecz Sąd, w przypadku możliwości ustalenia wartości nieruchomości na podstawie opinii biegłego sądowego, a kwotą zasądzoną w wysokości 5.000 zł.

Powódkę i pozwanego L. M. łączyła umowa zlecenia określona z art. 734§1 k.c., zgodnie z którym przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenia. W ocenie sądu pozwany L. M. podejmując się prowadzenia procesu o zachówek przed sądem obowiązany jest do zachowania należytej staranności w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności określonej w art. 355§2 k.c. Zdaniem sądu pozwany L. M. nie zachował należytej staranności, nie składając wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność szacowania nieruchomości, by ustalić wartość masy spadkowej, co było niezbędnym elementem uwzględnienia roszczeń powódki.

Wskazać należy, że w skład masy spadkowej po zmarłym wchodził udział w wysokości 3/4 w prawie własności nieruchomości w R.. W przypadku dziedziczenia ustawowego każdy z trzech spadkodawców, w tym powódka, otrzymały 1/3 udziału. Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie był fakt niezdolności do pracy powódki, co oznacza, że zgodnie z treścią art. 991 § 1 k.c. powódce przypadało 2/3 udziału spadkowego, który by jej przypadał przy dziedziczeniu ustawowym, a więc 1/6 udziału w nieruchomości ($1/4 \times 2/3 = 2/12 = 1/6$). W związku z odziedziczeniem przez powódkę w całości spadku po jej zmarłym bracie M. K., który również był uznany w sprawie o zachówek za osobę niezdolną do pracy (okoliczność bezsporna), jej udział spadkowy, który by jej przypadał przy dziedziczeniu ustawowym wyniósł 1/3 udziału w nieruchomości położonej w R..

Zdaniem Sądu wartość rynkowa nieruchomości położonej w R. według jej stanu na dzień 22 lutego 1995 r. i poziomu cen z dnia 29 grudnia 2009 r. wynosi zgodnie z opinią biegłego sądowego J. K. wynosi 444.538,00 zł, zatem 3/4 tej wielkości stanowi kwota 333.403 zł. Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, iż udział z każdego ze spadkobierców ustawowych tj. powódki T. S., H. K. (1) i M. K. wynosiłby 1/3, więc kwotę 111.134 zł. Mając na uwadze okoliczność, iż zarówno powódka, jak i M. K. byli osobami trwale niezdolnymi do pracy, wysokość ich zachowku wynosiła by 2/3 wartości udziału spadkowego tj. kwotę 74.089. Skoro powódka odziedziczyła w całości udział spadkowy po M. K., to udział powódki w nieruchomości położonej w R. wynosi 148.179,33 zł. Wyrok w sprawie o zachówek, którym przyznano powódce kwotę 5.000 zł z tego tytułu został zaskarżony przez nią w części oddalającej powództwo o zapłatę kwoty 143.000 zł. W związku z powyższym, stwierdzić należy, że szkoda wyrządzona powódce przez pozwanego L. M. wynosi 143.000 zł i w tym zakresie pozwani odpowiadają za wyrządzoną powódce szkodę.

Odpowiedzialność pozwanych jest odpowiedzialnością in solidum, która zachodzi wówczas, gdy wierzyciel może dochodzić tego samego świadczenia od kilku dłużników, na podstawie tytułów wynikających z odrębnych stosunków prawnych łączących go z każdym z tych dłużników, ale równocześnie brak jest podstawy do przyjęcia solidarnej odpowiedzialności dłużników stosownie do art. 366-378 k.c. W niniejszej sprawie pozwany L. M. odpowiada wobec powódki na podstawie nienależytego wykonania umowy zlecenia, a pozwane Towarzystwo (...) na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez pozwanego adwokata z Towarzystwem

W konsekwencji, w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 734§1 k.c. i na podst. art. 805 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę 143.000 zł, z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie. W niniejszym przypadku, z uwagi na umowę łączącą obu pozwanych, konieczne było zastosowanie w drodze analogii przepisu dotyczącego solidarności biernej.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy dłużnik spóźnia się ze spełnieniem wymagalnego świadczenia pieniężnego. Pozwany L. M. pozwem, który otrzymał w dniu 13 sierpnia 2014 r. (k.66) został wezwany do zapłaty, a pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zostało wezwane do zapłaty pismem otrzymanym w dniu 27 czerwca 2012 r. co wynika wprost z pisma pozwanego z dnia 3 lipca 2012 r. (k.56).

Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt. 1 a) zasądził od pozwanego L. M. odsetki ustawowe od dnia 14 sierpnia 2014 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a w pkt. 1 b) zasądził

od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. odsetki ustawowe od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty mając na uwadze 30 dniowy termin do spełnienia świadczenia określony w art. 817§1 k.c..

Sąd nie podzielił zarzutu podniesionego przez pozwanego L. M., iż roszczenie powódki uległo przedawnieniu. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Art. 751 k.c. w sposób szczególny normuje okres przedawnienia roszczeń wynikłych z umowy zlecenia lecz enumeratywnie wskazuje jakich roszczeń związanych z umową zlecenia dotyczy krótszy, dwuletni okres przedawnienia. Zarówno pkt. 1 jak i 2 art. 751 k.c. nie przewiduje krótszego dwuletniego okresu przedawnienia roszczeń związanych z nienależytym wykonaniem umowy zlecenia. Przyjąć zatem, iż roszczenie powódki podlega ogólnemu dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia roszczeń majątkowych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i obciążył nimi w 44% powódkę, a pozwanych w 56%.

Powódka poniosła koszty w postaci opłaty sądowej od pozwu w wysokości 4.000 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 7.200 zł, opłaty od zażalenia w wysokości 2.530 zł i zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 3.500 zł, łącznie 17.250 zł.

Pozwane Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. poniosło koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 7.200 zł.

Mając na uwadze procentowy wynik sprawy koszty należne powódce wynoszą 9.660 zł, a pozwanemu Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. 3.168 zł. Dokonując kompensaty powyższych kwot Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę 6.492 zł z tym zastrzeżeniem, iż spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie, o czym orzekł w pkt. 3a wyroku.

W pkt. 3 b) na podstawie art. 113 ust. 2 pkt. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. 2016, poz. 623) wyroku Sąd nakazał ściągnąć od powódki z przysądzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu:

- kwotę 3850 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu,
- kwotę 2040,97 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłych,

W pkt. 3 c) i d) na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. 2016, poz. 623) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu:

- kwotę 4.900 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu,
- kwotę 2597,61 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłych,

z tym zastrzeżeniem, iż spełnienie świadczenia w całości lub części przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego w takim zakresie.

SSO Michał Kuczkowski